

CARACTERIZAREA FLAGELULUI DROGURILOR LA NIVEL INTERN ȘI INTERNAȚIONAL

ASIST. UNIV. DRD. NICOLETA-ELENA BUZATU,
FACULTATEA DE ȘTIINȚE JURIDICE ȘI ADMINISTRATIVE,
UNIVERSITATEA CREȘTINĂ „DIMITRIE CANTEMIR”

nicoleta_buzatu@yahoo.com

Abstract. *The consumption of narcotics is one of the problems the international world is confronted with nowadays; its direct or indirect effects lead to the conclusion that it represents a worrying phenomenon meant to be taken into account by the international programs of co-operation.*

In contrast with the mature population, the younger population is much more receptive to the new, much more attracted by new experiments and, consequently, by risks. The narcotics flagellum is one of the most complex, profound and dramatic phenomena met with in the contemporary world.

Keywords: *narcotic, traffic, consumption, organized groups, profit.*

Combaterea traficului și a consumului ilicit de droguri a reprezentat și reprezintă la nivel național și internațional o problemă socială complexă, ale cărei modalități de manifestare, repercusiuni și moduri de soluționare interesează atât factorii instituționali ai statelor, cât și opinia publică, datorită faptului că este un fenomen deosebit de grav și periculos, atât pentru sănătatea populației, cât și pentru stabilitatea economico-socială și buna dezvoltare a instituțiilor democratice ale statelor.

În prezent, producția și consumul de droguri au cunoscut o explozie extraordinară, ce a decurs din profiturile obținute în urma traficului ilicit de către organizații bine puse la punct. Vechile locuri geografice unde se cultivau plante din care se obțineau droguri, au atras atenția traficantilor care au preluat acest obicei, transformându-l într-o activitate organizată.¹

În Africa, Asia și America Latină, banii obținuți din vânzarea drogurilor ilicite sunt folosiți la achiziționarea armelor și la sprijinirea războiului și a rebeliunii.

Regiunea montană situată la nordul frontierei dintre Thailanda, Birmania și Laos, cunoscută sub numele de „Triunghiul de Aur”, a fost acaparată de traficantii de droguri. Culturile mari au putut exista datorită zonei semisălbatică, a populației seminomade precum și inaccesibilității zonei datorită vegetației sălbatică de junglă. Toate eforturile autorităților de a împiedica culturile de mac opiaceu au fost sortite eșecului. Aceasta

¹ Ștefan, C.E., (2006), *Flagelul drogurilor*, Ed. Cermaprint, București, p. 12.

s-a întâmplat din cauza sărăciei populației care supraviețuiește din punct de vedere economic de pe urma acestor culturi, obținând venituri foarte mici, însă sigure în comparație cu sumele finale rezultate din traficul de droguri.²

Instabilitatea politică și militară, precum și sărăcia în care se află populația a permis traficantilor de droguri să stăpânească și zona cunoscută deja sub denumirea de „Semiluna de Aur”, ce cuprinde Afganistanul, Pakistanul și Iranul. Aici populația semi-nomadă, care se bucură de obținerea unor venituri sigure din traficul ilicit de droguri, cultivă pe suprafețe mari mac opiaceu și canabis, pe care traficanții le transformă în renumita „heroină persană”.³

Altă țară puternic afectată de invazia drogurilor și creșterea numărului de consumatori a devenit India. Întinsa suprafață a teritoriului, lungimea frontierelor maritime și terestre nu au permis autorităților să efectueze un control sever asupra circulației. Handicapul a fost imediat speculat de traficanții de droguri care la început au folosit India ca țară de tranzit pentru drogurile aduse din „Triunghiul de Aur”, după care s-au orientat către populație, numărul consumatorilor crescând continuu.⁴

Față de acest fenomen distructiv din punct de vedere social, și nu numai, organismele internaționale au reacționat încercând să-și perfecțeze un sistem de luptă unitar.

Având în vedere evoluția fenomenului traficului și consumului ilicit de droguri pe plan mondial, aceasta a influențat manifestarea acestui gen de infracționalitate și în țara noastră. Astfel, România s-a preocupat permanent de îndeplinirea obligațiilor pe care și le-a asumat prin semnarea convențiilor internaționale, adaptându-și în acest sens legislația.

Țara noastră este parte semnatară a Convenției din 1988 contra traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, a Convenției unice asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin protocolul din 1972 și a Convenției Națiunilor Unite din 1971 asupra substanțelor psihotrope.

Instrumentele bilaterale privind Acordul Comun din 2003 privind extrădarea între Uniunea Europeană și Statele Unite și de Asistență Reciprocă au fost încheiate în 2007. Acestea au fost ratificate de ambele țări, dar încă nu au intrat în vigoare.

Legislația română privind precursorii este în conformitate cu legislația specifică a Uniunii Europene.

România este parte la Convenția ONU împotriva Criminalității Transnaționale Organizate, la cele trei protocoale adiționale și la Convenției ONU împotriva Corupției.

² Pentru mai multe detalii, a se vedea Boroș, A.; Neagu, N.; Sultănescu, V.R., (2001), *Infrațiuni prevăzute de Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri*, Ed. Rosetti, București, p. 13.

³ Ștefan, C.E. – *op. cit.*, p. 13.

⁴ A se vedea Bercheșan, V.; Pletea, C., (1998), *Drogurile și traficanții de droguri*, Ed. Paralela 45, Pitești.

Țara noastră prezintă interes din ce în ce mai mare pentru rețelele de traficare a drogurilor, în special a hașișului provenit din Africa și a cocainei traficată din America de Sud spre Europa Occidentală.

România este inclusă în așa-numita *Rută Balcanică*⁵ de traficare a heroinei dinspre Turcia spre piețele occidentale, prin trei variante din totalul de cinci existente ale acestei rute:

1. Turcia (Istambul) – România (Constanța, pe Marea Neagră – București – zona subcarpatică spre vest - Arad) – Ungaria – Slovacia – Cehia – Germania – Olanda;

2. Turcia – Bulgaria – România (Vama Ruse – Giurgiu – București – zona subcarpatică spre vest - Arad) – Ungaria – Austria – Germania – Olanda;

3. Turcia – Bulgaria – România – Ucraina – Polonia – Germania.

În Raportul strategic internațional privind controlul stupefiantelor⁶ (INCSR) se precizează că „România nu este o sursă majoră de droguri ilicite, ci servește ca țară de tranzit pentru narcotice, aflată pe ruta consacrată a Balcanilor de Nord, care este folosită pentru transportul derivatelor opiacee - precum opiu, baza de morfină și heroină - din Afganistan către Europa Centrală și de Vest.”

Capitala este zona principală pentru traficul și consumul de droguri. De aceea, au fost intensificate programele orientate către consumatorii de heroină și de droguri sintetice, iar poliția și autoritățile guvernamentale au modernizat metodele de colectare a datelor și au înregistrat creșteri ale capturilor de droguri.

Pentru transportul terestru, se recurge atât la vehicule de marfă, cât și la cele de pasageri. Totuși, drogurile, în primul rând heroina, sunt aduse în țară prin portul Constanța - la bordul unor nave comerciale - și pe la granița cu Republica Moldova, dar sunt introduse și prin aeroporturile internaționale ale țării. Odată ajunse în România, drogurile sunt dirijate fie către nord-vest, prin Ungaria, fie spre vest, prin Serbia. Poliția estimează ca 80% din drogurile care intră în România ajung în Europa de Vest.

România se află, de asemenea, pe o rută de tranzit aflată în plină dezvoltare care merge în sens invers, dinspre Europa Occidentală și de Nord către Est. O mare cantitate din substanțele chimice precursore tranzitează România dinspre țările Europei de Vest către Turcia.

Din păcate, nicio regiune a globului pământesc unde situația geografică și social-politică au permis, nu a scăpat de prezența traficantilor de droguri, care la prețuri mici reușesc cultivarea și transformarea culturilor în droguri ilicite pentru consum, după care le comercializează la prețuri exorbitante, profiturile fiind fabuloase.

BIBLIOGRAFIE

⁵ În acest sens, a se vedea și Stancu, E., (2008), *Tratat de Criminalistică*, ed. a IV-a, Ed. Universul Juridic, București.

⁶ Raportul strategic internațional privind controlul stupefiantelor (INCSR) prezentat la 27 februarie 2009, www.ana.gov.ro.

1. Bercheșan, V.; Pletea, C., (1998), *Drogurile și traficanții de droguri*, Ed. Paralela 45, Pitești.
2. Boroi, A; Neagu, N.; Sultănescu, V.R., (2001), *Infracțiuni prevăzute de Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri*, Ed. Rosetti, București.
3. Stancu, E., (2008), *Tratat de Criminalistică*, ed. a IV-a, Ed. Universul Juridic, București.
4. Ștefan, C.E., (2006), *Flagelul drogurilor*, Ed. Cermaprint, București.
5. Departamentul de Stat al S.U.A. - Raportul strategic internațional privind controlul stupefiantelor (INCSR).